

de rigeste. Naa, imidlertid, dem kunde man jo søge at ramme ad en anden Vej ved at lægge en lille Ekstrastat paa dem. Det er kun de, der have en Formue udover 20 — 30,000, som ikke vilde blive ligeligt ramte efter denne Stat. Deri ser jeg heller ikke nogen væsentlig Indvending, og det saa Udvalget heller ikke i Sjør; men derimod var det ganske vist paa det rene med, at der, hvor den havde sit vanskeligste Moment, var over for de næringsdrivende. Der er ikke Tvivl om, at der vil den, hvis man ikke tager Cauteleer, ramme stærkt. Derfor tror jeg ogsaa, det er i fuldstændig Analogi med de Betragtninger, der i saa Henseende fremkom, at man, dels inden for Magistraten, senere inden for Borgerrepræsentationen og nu inden for Regeringen har søgt at sætte en bestemt Grænse. Om denne er tilstrækkeligt draget her, er et andet Spørgsmaal. Jeg tror, den kunde drages endnu stærkere. Jeg tror, at hvis man drog den saaledes, at man gennem den Grænse, man her satte, gav selve Huslejestatten den absolute Begrænsning, som er forlangt fra flere Sider, vilde man have naaet en Stat, som havde væsentlige Fordele fremfor en forøget Indkomststat og havde da ogsaa taget Brodden af det sidste og vigtigste Punkt over for de næringsdrivende. Hvis man nemlig vilde bestemme det saaledes, at ingen, der har Bolig i Kommunen, kunde komme til at betale en Huslejestat, der gik ud over Halvdelen af hans Indkomststat, saaledes at ingen næringsdrivende, selv hvor Forholdene førte det med sig, at Huslejestatten ramte ham uforholdsmæssig haardt, dog vilde rammes haardere, end hvis man var bleven ved Indkomststat og havde forhøjet den til 4½ pCt. Hvis man vilde sætte den Grænse, tror jeg, at man her vilde være naaet til et Resultat, hvor Staten i og for ikke var uretfærdig mod nogen. Saa kan det ganske vist siges fra kommunal Side, og det er ogsaa bleven sagt: Saa er det ikke andet end en forklædt Indkomststat. Jeg vil dog snarere sige, det blev maasse en forklædt Formue- og Væslighedsstat, men med den absolute Fordel, at en almindelig Formue- og Væslighedsstat paalignes af Væslighedsræd og dermed ret vilkaarligt, medens denne, for saa vidt det er en Formue- og Væslighedsstat, vil blive bestemt efter, hvad man selv sætter sig til af Forbrug; imidlertid ad den Vej, tror jeg, man vil kunne naa det samme, som man vil kunne naa ved en Indkomststat, og saantidig saa fat i nogle Objekter, som man er berettiget til at saa fat i, og som man ikke vil kunne saa ved en forøget Indkomststat. Man vil for det første, som jeg før nævnde,

have en Vej til at faa Del i den Formueforøgelse, som ligger i Grundens stigende Værdi, og paa den anden Side vil man ved at lade de Begrænsninger, man gav Loven af Hensyn til de næringsdrivende, indskrænkes til kun at gælde for saadanne, som have Bolig i Kjøbenhavn, kunne faa en fuldt retfærdig Deltagelse i at bære Byens Byrder fra Folk, der leve af men bo udenfor Kommunen. Ad begge disse Veje vil man ved denne Stat faa ny fuldt berettigede Objekter. Under Diskussionen i Sjør i Udvalget, da man mente at finde gode Momenter i denne Stat, sagde andre ligesom jeg: Lad os prøve den; det kunde jeg være tilbøjelig til at sige endnu. Kan man imidlertid finde andre Veje til, at Kommunen faar forøgede Indtægter, vil man gaa til en Forøgelse af Indkomstskatten, kan jeg for mit Vedkommende gaa med dertil, kan man ved Hjælp af en Luksusstat faa en forøget Indtægt, saa meget desto bedre; men jeg anser det rigtignol for aldeles utænkeligt, at vi ved en Luksusstat inden for en Befolkning, som ikke er rigere end vor, ville naa noget, der kan give en Indtægt, der kan blive af virkelig Betydning overfor Kommunens Udgifter, man vil her let lulle sig i en Illusion, som man helst skal undgaa. Hvad jeg iøvrigt ønskede at tage Ordet imod, er en Betragtning fra det ærede Medlem fra Røge (Alberti), som synes at lægge det eventuelle Udvalg paa Sinde, at vi stod overfor noget, som i og for sig ikke var nødvendigt. Han mente, at vi kunde lige saa godt lade være at gaa til en Statteforøgelse, Kommunens Status var særdeles god, dens Balance var i det hele saa god, at en saadan Stat ikke behøvedes. Jeg anerkender vel, at Kjøbenhavns Status er meget god, og at den har Aktiver ikke saa lidt over Passiverne; men ligesaa sikkert er det, at hvis den ikke faar forøgede Indtægter, vil det ikke være længe, før dens Status ikke længere er god. Det ærede Medlem vidste nok, at man ad forskellige Veje kunde lægge et Budget, der viste Balance, det have vi haft i de sidste Aar, det kunne vi vedblive med, saalænge man har en Formue, som man vedblivende kan tage op af, kan man derved faa Balance, og saalænge man kan optage Laan, kan man ogsaa ad den Vej faa Regnskab, der viser Balance, men derfor ere disse Veje ikke at anbefale. Uden at jeg kan gaa ind paa alle de mange Detailler, som det ærede Medlem fremdrog, — man maatte være Borgmester i 4de Afdeling eller Formand for Budgetudvalget eller have sat sig ganske særlig ind i Sagerne over for alle disse Enkeltheder